

a cova das letras presenta

Solista: Xocas Meijide
Actriz e dirección: Cristina Collazo
Axudante de dirección: Diego Rey
Piano: Brianda Garcia
Composición musical: Ferrer Ferran
Manuel Paino (arr.)
Luces e son: Fidei Vazquez

Quen es? Elixe o teu perfil. Cun simple "click" serás o que sempre desexaches. Un ser tecnolóxico composto de ritmos vertixinosos e primitivos. Toda face ten o seu envés.

Con esta premisa, eu É outro, aborda a temática da dualidade do ser humano dende a perspectiva contemporánea: as redes sociais.

Sen embargo, unha parte da ciencia tomou derroteiros ben diferentes, onde a máis moderna tecnoloxía do vapor creaba aparellos e fórmulas que revolucionarían o mundo.

ALTER, unha xenia da ciencia do vapor, traballa na FÁBRICA DE MÚSICA. Alí fabricará ao seu ALTER EGO (PER), ao mellor clarinetista do mundo, segundo a súa teoría. Sen embargo, PER rebelaráse da súa creadora, provocando o caos total.

Trátase dun espectáculo musico-teatral onde as pezas musicais están perfectamente concibidas para expresar esta controversia.

Parten do compositor valenciano Ferrer Ferrán (The Castle of Dr Bassolar) e o estradense Manuel Paino. A fonte de inspiración deste espectáculo está principalmente no Dr Jekyll e Mr Hyde de Stevenson e tamén no Frankenstein de Mary Shelley.

ENCONTROS COA BMMC

“EU É OUTRO”

Vindeiros concertos

22 DE MARZO

NO TEATRO COLÓN ÁS 12.30 H.
“CONCERTO CON ABRAHAM CUPEIRO”
DIRECTOR TITULAR JUANJO OCÓN

29 DE MARZO

NO PALACIO DA ÓPERA ÁS 12.30 H.
DIRECTOR CONVIDADO MANUEL GODOY

TEATRO COLÓN

13 de febreiro de 2020
20.00 horas

DIRECTOR TITULAR:
JUANJO OCÓN

Se desexan ser informados das nosas actividades mediante correo electrónico, poden solicitalo en banda@coruna.es

CORUÑA
PRÓXIMA

NOTAS AO PROGRAMA:

CANTARES DE GALICIA:

A nai da miña muller, Aurora, é oriúnda de Viveiro, un fermoso pobo costeiro galego. Durante as miñas viaxes alí descubrín varias cancións tradicionais que Aurora a miúdo cántalle á miña muller María (ou xunto con ela). Tamén descubrín rapidamente a importancia da gaita nas cancións tradicionais galegas, a danza e a música instrumental. Impresionoume a mestura do que soaba como música con influencia celta e música con influencia do sur de España. De feito, as Illas Británicas (ao norte de Galicia, a través do mar Cantábrico) están un pouco máis distantes (en dirección norte) do norte de Galicia que o extremo máis meridional de España (en dirección sur), o que probablemente explica esta encrucillada de culturas. *Cantares de Galicia*, unha obra de quince minutos, presenta varias melodías populares galegas, con harmonizacións, acompañamentos e orquestracións do meu propio deseño, intercaladas con episodios que actúan como variacións destas melodías. Cantares de Galicia tradúcese literalmente como “canto galego”, pero tamén se interpreta poeticamente como “Cancións de Galicia”. As primeiras seccións do traballo presentan a popular canción *My Mother*, que é o queixume dunha filla que perdeu á súa nai. Atopei varias versións desta canción, a maioría das cales teñen pouco parecido melodicamente, pero que comparten un texto común. Pensei que era apropiado explorar as versións tradicionais e contemporáneas de *Miña nai*, para reflectir a natureza continua do canto (e a variación melódica) que abunda na música galega. A melodía de apertura é unha variación da versión máis contemporánea que atopei (interpretada polo conxunto español Luar na Lubre). Escóitase no canon entre dúas

trompetas fose do escenario. Despois de tres breves episodios, unha versión tradicional, interpretada pola miña esposa e a súa nai, é interpretada por unha soa trompeta fora do escenario e desenvolta polo conxunto. Despois dunha breve fanfarria, escóitase *Muñeira do Miño* (un baile tradicional galego). Na súa forma tradicional é unha melodía de gaita, acompañada de castañuelas e un tambor. A miña orquestración aquí (e noutras partes da peza) refírese ao selo rico e único da gaita. Despois dun episodio extenso, volvemos a *Miña nai* pero agora nunha versión campechana de “patio de recreo”. Isto levoume a responder cunha breve variación inspirada no renacemento desta canción. Segue a penúltima melodía da obra, *Miudiño*. É unha canción tradicional que Aurora e María cantaron para min nunha visita recente a Viveiro. É unha canción rústica, tipicamente cantada sen acompañamento, pero motivoume a proporcionar un acompañamento detallado, inspirado no impresionismo para esta melodía audaz. Por último, escóitase a *Fullín Fullán*. É unha canción descarada, vigorosamente cantada, cortexada, cantada tradicionalmente por unha muller, cun acompañamento de percusión moi activo, pero con pouco ou ningún apoio harmónico. Descubrín unha versión cantada por mulleres e homes en estilo de chamada e resposta que serviu como modelo para a miña versión instrumental. Compuxen unha textura rica e harmónica como acompañamento que serve para igualar o poder de alta intensidade das formas tradicionais, puramente vocais. Na súa conclusión, emerge unha breve coda, cunha oración de *Muñeira do Miño* que se xoga simultaneamente cun motivo de *Miudiño*, os cales conducen a peza ao seu final culminante. (Michael Gandolfi)

Música do maestro Ferrer Ferrán

Valencia, 1966. Licenciado en Dirección de Orquestra de Ventos e Composición por “The Royal Schools of Music”, en Londres, Catedrático de Composición no Conservatorio Superior de Música de Castelló e profesor numerario no Conservatorio Profesional de Música de Valencia na especialidade de Composición, Acompañamento e Orquestra, Director Titular da Banda Primitiva de Paiporta e da Orquestra de Ventos “Allegro” en España. Tamén é Director Artístico da Banda Sinfónica Provincial de Ciudad Real e profesor principal no “Curso Biennale in Direzione dei Banda” en Aosta (Italia), actividade que comparte coa de concertista e director de Allegro Centro Musical. É membro da WASBE.

Comentario á súa obra: Unha composición atraente, complexa para o solista, onde, á parte de demostrar o seu virtuosismo e dominio do clarinete baixo e clarinete contrabaixo, tamén terá que mostrar os seus dotes artísticos na interpretación teatral, onde todo o escenario será confidente do que alí vai acontecer.

